

1947 IN CINSTEA ANIVERSĂRII REPUBLICII 1957

A fost terminată
CONSTRUCȚIA
 fabricii de cărămizi
 silico-calcare

În cinstea celei de-a 10-a aniversări a republicii a fost terminată recent construcția fabricii de cărămizi silico-calcare din Deaga, regiunea Galați. La noua întreprindere au fost produse primele câteva zeci de mii de cărămizi. Pentru fabricarea lor resursele bogate de balast din apropiere acoperă mai mult de 95 la sută din materia primă necesară. Față de cărămida obișnuită, noul produs oferă numeroase avantaje: procesul de fabricație durează numai 24 de ore față de 24 de zile, iar prețul de cost al unei cărămizi silico-calcare este cu 20 la sută mai mic decât al celei obișnuite. Noua întreprindere, avînd un proces de producție mecanizat în proporție de 95 la sută, va produce zilnic peste 240.000 cărămizi.

În vecinătatea fabricii se construiesc pentru muncitorii numeroase clădiri social-culturale. Pînă acum au fost puse la dispoziția muncitorilor 50 apartamente în blocuri muncitorești, urmată ca pînă la sfîrșitul anului să mai fie date în folosință alte 50 de apartamente.

(Agerpres)

ȘI-AU REALIZAT PLANUL ANUAL
Lucrătorii
 din unitățile C.F.R.

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din unitățile aparținînd Departamentului căilor ferate din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor și-au îndeplinit sarcinile de producție prevăzute pe anul 1957 cu 16 zile înainte de termen. Realizarea planului cantitativ s-a făcut concomitent cu îmbunătățirea indicilor de calitate. Astfel, rulajul vagonului de marfă a fost îmbunătățit cu 1,6 la sută, încărcătura pe osie a vagonului de marfă cu 0,4 la sută, greutatea medie brută a trenului de marfă cu 2,4 la sută.

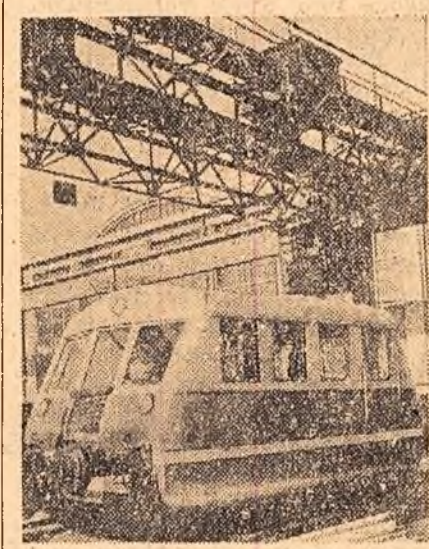
Vitezele trenurilor au fost de asemenea îmbunătățite în cursul anului 1957: viteza medie comercială a trenului de marfă cu 1,8 la sută, iar a trenului de călători cu 1 la sută.

(Agerpres)

62 DE ÎNTEPRINDERI DIN REGIUNEA CONSTANȚA

CONSTANȚA (coresp. „Scînteii”). Înainte vreme, Dobrogea era cunoscută nu numai ca una dintre regiunile cu agricultura cea mai înflorită, ci și ca una din cele mai slab dezvoltate din punct de vedere industrial. În anul regimului de democrație populară și în această regiune a țării au fost construite numeroase fabrici și uzine.

Pînă în prezent, 62 de întreprinderi din regiunea Constanța au îndeplinit înainte de termen planul anual la producția globală. Dintre

Muncitorii și tehnicienii de la fabrica de piese de schimb Galați sînt oameni cu inițiativă. Grijă lor e să producă cât mai mult, dar cu cheltuieli cât mai puține. Pentru aceasta ei au construit acest locomotor care, înlocuind foarte bine o locomotivă la transportul materialelor în interiorul uzinei, aduce economii de 293.000 lei anual.

(Foto: GH. VINȚILA)

Ședința festivă a Academiei R. P. Romine

Academia R. P. Romine a ținut vineri după-amiază o ședință festivă închinată celei de-a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine. În prezidiul ședinței au luat loc academicienii dr. C. I. Parhon, Iorgu Iordan, St. Mileu, V. Malinchi, S. Stoilov, Gh. Macovei, dr. N. Gh. Lupu, C. D. Nenitescu, Al. Codarcea, A. de la fața numeroși academicieni, membrii corespondenți și alți oameni ai științei, artei și culturii.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Iorgu Iordan, membru în Prezidiul Academiei R. P. Romine, care a vorbit despre progresul științelor în anii Republicii Populare Romine. Vorbitorul a arătat că trecerea puterii de stat în mîinile clasei muncitoare, eliberarea poporului nostru de exploatarea capitalistă au dat un impuls, necunoscut în istoria patriei noastre, dezvoltării economiei, științei și culturii. Orînduirea burgheză a ținut departe de știință și cultură masele largi populare, iar intelectualii nu s-au bucurat niciodată de stimă adevărată și nici de sprijinul cuvenit. În R. P. Romine, omul de știință este înconjurat de stima și dragostea nemărită a oamenilor muncii, iar regimul nostru a pus la îndemîna intelectualului condițiile necesare unei fecunde activități creatoare. În opera de reclădire a științei și culturii românești pe baze noi, Uniunea Sovietică ne-a inspirat prin exemplul său și ne-a dat conținutul ajutor direct.

Dacă vechea Academie Romină nu dispunea de nici un institut propriu de cercetări, Academia R.P. Romine are astăzi 33 de institute, 2 filiale, 2 baze de cercetări științifice, 2 observatoare astronomice, 3 muzee, numeroase stațiuni experimentale și laboratoare, în care lucrează peste 2.500 de cercetători.

În continuare, acad. Iorgu Iordan a trecut în revistă realizările importante obținute în ultimul deceniu în

Cîteva amintiri...

Zece ani!... Mulți... Am îndărită-mi deci cu zece ani! Ehei... Cu zece ani în urmă... Eram în stradă, cu cîteva prieteni cînd am auzit vestea. Ne-a nădădit pe toți emofia aceea cu lacrimi căreia-i spunem de obicei mare bucurie. Ne-am repezit spre lift să ducem vestea în redacție. Eu n-am mai încăput în cabina care urca vertiginos spre etajul V. Dar am ajuns înaintea ei acolo și am fost primul care am strigat: „Tovarăși! Am devenit republică!” Mai mult n-am mai putut să spun. Mi s-a oprit răsufărarea, m-a înăbușit emoția. Mi se păruce că îndăpă mea fusese mai grea decît aceea a soldatului de la Maraton. Și eram totuși mai tînră cu zece ani...

Acum... Încerc să-mi scormonesc amintirile... Zece ani! Poate că cînd

valid de război. Îi lipsește un pictor. Femeie și istică și pînă de voimă. Stau sub un copac și-și împărtășesc unul altuia nădejdele. În curte e zarză mare. Sînt sute de oameni. Și sînt cîteva țărani care se agită pentru ei toți și-și argumentează spusele arătîndu-și palmele. Palme tăcutie de muncă sau stropite de schingiuri. Cîteva se apropiie de femeia rezemată de trunchiul pomului, îi spun ceva, o întreabă ceva. Și ea răspunde liniștit tuturor. Nu știu ce-au vorbit, dar mai tîrziu, spre seară femeia a fost propusă președintă al primei gospodării colective, de pe melegurile acelea... De atunci au trecut ani. Despre ea și despre femeia aceea s-au scris poezii și cânteci. Și asemenea celor șapte cetăți care-l revendică pe Homer, șapte glauri revendică azi descoperirea ei. Femeia aceea se numește Maria Zidaru... Eram, pe atunci, cu nouă ani mai tînră...

Nici nu mai încerc să păstrez rîndămintele... Năvăala amintirilor e prea puternică... Oamenii pe care-i revăd poate că sînt și astăzi tot acolo unde i-am cunoscut, poate că sînt chemați în alte munci de răspundere, poate sînt directori, deputați, ...poate miniștri. Dar i-am întîlnit în acești ani eroi contemporani ai unor fapte care, la urma urmei, constituie istoria emoționantă a țării noastre patrii.

...Cînd i-am întîlnit prima dată, Pop Ludovic nu știa carte... Dar noi scriam despre el atît cît n-ar fi fost în stare să citească toată viața

(Continuare în pag 11-a, col. 1-3)

EXPOZIȚIE CU OBIECTE DE ARTĂ POPULARĂ

Recent, s-a încheiat cel de-al III-lea concurs de artă populară și decorativă, organizat de UCECOM. Cu cele mai valoroase obiecte a fost organizată o frumoasă expoziție ce va fi deschisă în ziua de 21 decembrie. În clișeu: stîndul cu fesyaturile lucrate în broderii și imprimări și... „lumea copiilor”.

(Foto: M. CIOC)

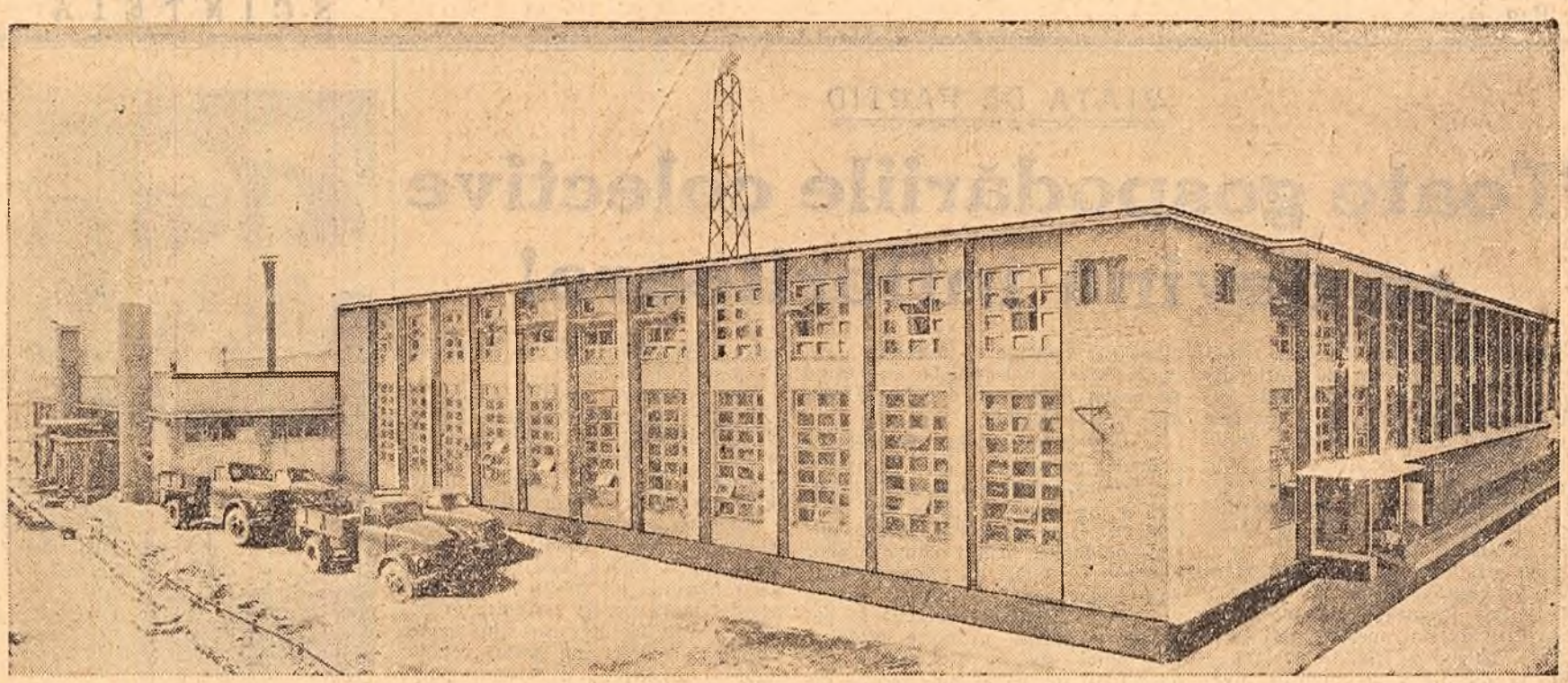
TELEGRAMA

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine
 Tovarășii CHIVU STOICA

București

În numele poporului și al guvernului Republicii Populare Mongole vă transmitem sincere mulțumiri și guvernului Republicii Populare Romine pentru profundele condoleanțe exprimate în legătură cu calamitatea naturală — puternicul cutremur — care a provocat mari pagube populației și economiei noastre naționale.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole
 JUMJAGHIIN TEDENBAL

Printre construcțiile importante ridicate în anii puterii populare în regiunea Stalin se numără și fabrica „Electro-precizia” din Săcele. Dotată cu utilaj modern, fabrica aduce o contribuție importantă la sporirea producției de echipament electric pentru tractoare și autoturisme.

(Foto: GH. VINȚILA)

Un tezaur al vremurilor noastre

Inițiativa creatoare a maselor

Am avut prilejul să cercetez, acum șase ani, arhiva fostei societăți petrolifere „Romino-Americana”, care a „activat” cîteva decenii pe terenurile bogate în petrol ale Morenilor. Găsim acum un raport prin care unul din directorii fostei societăți cerea mai marilor săi din Apus să-i trimită „muncitorii specializați pentru lucru la sonde” pentru că — susținea el — „indigenii” (adică muncitorii romini n. n.) sînt incapabili să se apropie de mașini, dar mi-te să mai fie puși să lucreze la ele!

Tot pe atunci, mi-am însemnat în carnetul de reporter cuvintele unui sondor — Frățiloiu, pe nume — care mi-a povestit cum odată, nu l-a răbdat atîmă și a îndrăznit să-și dea cu părerea asupra locului unde trebuia așezat un granic. Se alesese cu o injură dură rădăvăna (roștia pe românește dar... cu accent american), dar partea inginerului specialist cere-l invitase „să opinteaască mai bine la mînaul granicului” decît „să-și bage nasul în alte treburî, că doar nu-i director”!

Aceste împliniri mi-au revenit în mîntele zilele trecute, citind o știre din Ploiești care anunța că muncitorii de la uzinele „1 Mai” au realizat o nouă instalație pentru forajul sondelor la mari adîncimi — una din cele mai perfecționate instalații de acest gen din lume. O instalație de foraj construită de muncitorii despre care, în raportul fostei societăți „Romino-Americana” se afirma că sînt incapabili să se apropie de mașini! O instalație făcută de aceia care în trecut erau socotiți buni doar să opinteaască — ca vitele — la căratul granitelor, dar mi-te să-și mai dea cu părerea! Cit de convingător vorbește acest fapt — unul din mîntele, din sutele de mîntele anilor de înnoiri ai republicii — despre talentul, precizarea și inițiativa muncitorilor noștri! Ce limpede grațiese decît despre uriașele energii creatoare descătuse de socialism — energii care în trecut erau desconsiderate, ținute sub obroc, strivite și înăbușite cu mîntele și milioanele.

Regimul democrat-popular a deschis inițiativa creatoare a maselor de muncitorii și țărani muncitori porți largi de afirmare. În anii de cînd pe steagul țării flutură stema republicii populare, sute de mii de muncitori — care în trecut nu au cunoscut decît injură și halbură patronilor — s-au îndreptat din șale, au început să privească în jur cu ochi de gospodar, să-și dea seama că de acum totul e al lor, al poporului muncitor, că, deci, totul trebuie condus și administrat cu grijă și precizie. Și — simțindu-se stăpîni deplin ai roadelor muncii lor — oamenii fabricilor și uzinelor au început să-și spună răspicat părerea, să propună soluții pentru mai buna organizare a producției, să-și bată capul și să izbîndească inovații și perfecționări de un real folos pentru producție. Cînd, în trecut, ar fi făcut muncitorul aceste lucruri? (Și mai cu seamă, ce interes

LOCUINȚE din fondul întreprinderii

PITEȘTI (coresp. „Scînteii”). — În primele 11 luni ale acestui an, petrolistii din cadrul trustului de exploatare Pitești au realizat peste plan beneficii în valoare de aproape 6.000.000 lei. Din aceste beneficii peste plan, au revenit pentru fondul întreprinderii 3.345.000 lei la care s-au adăugat 701.000 lei rămași din fondul directorului de anul trecut.

Una din principalele destinații date fondului întreprinderii a fost pentru construcția de locuințe. Astfel pînă la 1 decembrie s-au cheltuit pentru construirea a două blocuri în orașul Pitești 550.000 lei. Aceste blocuri au și fost date în folosință.

În comunele din jurul uzinelor

Valoroase creații originale în interpretarea Operei din Timișoara

Colectivul Operei de Stat din Timișoara a prezentat vineri seara, în sala Teatrului de Operă și Balet al R. P. Romine, în prima zi a turneului pe care-l întreprinde în Capitală în cadrul „Lunii Culturii”, două valoroase creații românești: opera în două acte „Marin Pescaru” de Martijan Negrea, laureat al Premiului de Stat, după năvăla maestrului Mihail Sadoveanu, — „Păcat boieresc” — și Baletul pantomimic într-un act „Priculicium” de Zeno Vancea, maestru emerit al artei, laureat al Premiului de Stat.

La spectacol au asistat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Petre Boriță, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., G. Gaston-Marin, maștrii emeriti ai artei Alfred Alessandrescu, Jean Bobescu, Paul Constantinescu, Ion Dumitrescu și Zeno Vancea, Martijan Negrea, oameni de artă și cultură, un numeros public.

Opera „Marin Pescaru”, în conducerea muzicală a artistului emerit Mircea Popa, a fost interpretată de Vasile Hojda, Mircea Emilian, Gabry Ganea, Constantin Căder, Mihai Dumitrescu și Mihai Gligor.

Baletul „Priculicium”, în conducerea muzicală a lui Ladislau Rooth și coregrafia lui Trixi Checal, a fost dansat de Iudith Gobetz, Vasile Fonia, Francis Walkai, Magdalena Păcurariu, Elisabeta Popovici și alții.

(Agerpres)

ar fi avut?). Rezultatele sînt progresive mari — de neconșcut în trecut — realizate în dezvoltarea economiei și culturii, faptul că acum producția globală industrială a țării este de aproape 3 ori și jumătate mai mare decît cea realizată în 1938 — socotit an de vir al economiei capitaliste, că am creat noi ramuri industriale, am făcut cu mîinile și precizarea noastră, birind o seamă de greutăți — sute și sute de mașini noi etc.

Un învățămînt prețios am desprins în anii aceștia de înnoiri: anume, în învăț că cu cît muncitorii sînt mai larg și mai efectiv atrași la conducerea și organizarea producției, cu cît se creează condiții ca inițiativa creatoare de masă să se afirme mai deplin, cu atît mai mari și mai însemnate sînt succesele dobîndite în dezvoltarea economiei și în fîurirea unui irai mai bun. Neprilej tezaur al timpurilor noastre, inițiativa creatoare a oamenilor muncii trebuie — ne-o cere partidul, ne-o cere însăși viața — neconșcut stimulată, dezvoltată!

Prețind rolul și importanța covârșitoare a inițiativii maselor, partidul a îndrumat și îndrumă pe conducătorii de întreprindere, organizațiile noastre de partid și sindicale să asigure cele mai bune condiții pentru atragerea nemîntăcută a maselor de oameni ai muncii la organizarea și conducerea producției. Se împlinesc, peste cîteva zile, un an de la plinirea din decembrie 1956, cînd Comitetul Central al partidului a elaborat o serie de măsuri de cea mai mare însemnătate pentru desăvîrșirea inițiativii maselor, pentru atragerea și cointeresarea mai

CONST. MITEA

(Continuare în pag. V-a, col. 1-3)

Două noi produse: DICILINA INJECTABILĂ ȘI RETACILINA

IASI (coresp. „Scînteii”). Zilele acestea la fabrica de antibiotice din Iasi s-au început pregătirile pentru elaborarea celei de-a 600-a șarjă de penicilină și celei de-a 20-a de aureomicină.

Printre realizările cu care colectivul fabricii împlinim marea țără sărbătoare a proclamării R.P. Romine sînt și două noi produse antibiotice derivate ale penicilinei: dicilina injectabilă și retacilina. Aceste noi produse antibiotice se pot administra bolnavilor la intervale mai mari, avînd același efect curativ ca și penicilina.

AL NOUĂLEA COPIL AL LUI SOASHĂ MENUHIA

Iși găseai aici, în Egipt, un tată adoptiv, dar știam că părinții lui adevărați se vor bucura cînd vor afla că l-am întîlnit atît de departe.

Nu pricepeam de ce copil vorbea. Bătrînul ne-a înțeles nedumerirea.

— Ei, bată-nu norocul, „Mohrad Romani” este atît de bun încît eu l-am trecut în rîndul familiei. Am 8 copii, iar tractorul îl socotesc ca fiind al nouălea...

Privindu-i pe sub sprincenele negre pe tehnicianul Aristide Pașadopol și pe mecanicul Nicolae Neago, care se află în Egipt din partea uzinelor din Orașul Stalin pentru a accoada asistența tehnică le spus zîmbind:

— Parcă n-am auzit ce ați pățit zilele trecute, cînd ați lăsat tractorul în două sate? Oamenii v-au înțîmpinat cu bucurie, au fript curcan și au fîert orez. Și așa cum e datina la noi cînd e vorba de oșpeți de seamă, cu mîinile noastre ați desfcut psărea friptă și ați împărțit-o la cei de față. Și așa știți că v-ați bucurat de mare cinste.

Și-am încălecat din nou pe măgărușii albi, cu alergare mărunță, ca pasul la geaba al Pisciutei din munții Neamțului. Iar Soashă Menuhia a rămas între toți ai lui, sprijindu-se de radiatorul lui U.T.O.S. II 2297.

...Sau, mai bine zis, a lui „Mohrad Romani” — crîmpe de țară și vestitor al izbînzilor noastre, întîlnit aici departe, la umbrele Piramidei.

TUDOR VORNICU
 Cairo 13 decembrie 1957.

VIAȚA DE PARTID

Toate gospodăriile colective să devină înfloritoare!

Peste două sute de delegați, reprezentanți ai membrilor de partid din cuprinsul raionului Negru Vodă...

producției vegetale și îndeosebi a celei de cereale, delegații la conferința au arătat că...

aproape 850.000 lei, iar cea din Cobadin peste 500.000 lei.

Analizând însă situația veniturilor bănești obținute din sectorul zootehnic...

Delegații la conferință au criticat pe unii membri ai comitetului raional de partid...

Conferința organizației de partid a raionului Negru Vodă

Mult, chiar foarte mult putem spori recolta prin folosirea îngrășămintelor...

Unii vorbitori au criticat comitetul raional de partid că s-a ocupat prea puțin de pregătirea recoltei anului viitor.

— Avem arături adânci foarte puține — a spus tov. Abduraman Seid...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

O serie de delegați au cerut ca noul comitet raional de partid să se preocupe cu grijă de pregătirea parcului de mașini și tractoare...

Brigada zootehnică din gospodăria colectivă din satul Tătaru, condusă de brigadierul Nicolae Călin...

Pe întregul raion, producția medie în gospodăriile colective, de pildă la porumb...

Discutând despre necesitatea sporirii...

Dealțul, așa cum au arătat în cuvintul lor unii delegați, în general comitetul raional de partid s-a preocupat în mica măsură de problema construcțiilor...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

Echipa de dansuri a Clubului C.F.R. din Timșoara...

Brigada științifică răspunde

O nouă formă de educație culturală a fost inițiată de către activiștii Casei raionale de cultură din Sighet...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

— Sotocet că noi n-am procedat bine — a spus tov. Nicolae Huditea...

CORESPONDENȚII VOLUNTARI ne informează

Sărbătoarea micilor coriști In case noi

Corul pionierilor din Reșița împlinește în luna aceasta un an de rodnică activitate. Acum, pionierii au început să scrie primele pagini ale unei cărți...

pre cele două premii primite la concursul de cîntece și dansuri al pionierilor și școlărilor din regiune...

Undeva în strada Fagului, acolo unde își are capătul linia tramvaiului nr. 10...

NICOLAE BRINCUSU lăcătuș

GHEORGHE MUȘETESCU cazanglu

Azi, în Rușchița noastră

Undeva în munții Poiana Ruscii, care strălucesc în adâncii bogății însemnate, se află străvechea așezare Rușchița...

Chipul Rușchiței s-a schimbat de an! Ici s-a construit uzina de preparare, dincolo uzina electrică...

Minerii sînt în întrecere și au pîșit în 1958 depășind lunar sarcinile de plan cu 30-40%.

Cînd ies din abația, minerii merg la teatru, să vadă spectacolul „Domnișoara Nastasia”...

NICOLAE MAZILU

O NOUĂ PREMIERĂ

Pe scena Teatrului de Stat de Operă din Orașul Stalin a avut loc de curînd un nou spectacol premieră...

pe un bogat material folcloric, ogîndind frumusețea muzicii populare rominești...

VICTOR NEGUESCU economist-planificator

Răsplata muncii unite

Zi de iarnă. Din înaltul cerului cadă domol fulgi de nea. La Bogdănița Birladului, colectivității primesc azi produsele cucerite pentru muncă depusă în acest an...

LUPU BUCHOLTZ funcționar

NICOLAE MAZILU

IN CÎTEVA RÎNDURI

De curînd, în comuna Lăunele de Sus, raionul Vedeș, s-a deschis cursul agricol de masă...

Bibliotecile de casă din cartierul Tăbăcari al orașului Constanța desfășoară o viață activată...

Cei de față află că lui Juverdeanu, pentru cele 572 zile-muncă efectuate în gospodărie...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

Cercul de broderie al femeilor

ORĂȘTIE (cosp. „Scintei”). — Cetină Cornelia, Bucur Sofia și Popovici Maria, colectiviste din Tuluș, Lăzărescu Valeria, colectivistă din Mărtinești, Elena Slovas, muncitoare la fabrica „I. C. Frimu” din Orăștie...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

— Gheorghe Juverdeanu s'a trăgă de casă...

Cîteva amintiri..

(Urmare din pag 1-a)

chiar de-ar fi învățat carte de la patru ani... A fost primul om din țara noastră care a trecut de la lupta pentru normele zilnice la lupta pentru normele anuale...

Dar de-atunci au trecut ani... Ni s-au adăugat ani... Mi s-au adăugat și mie...

Lîngă Constantin Vasilache am simțit, însă, poate nicidecum ca pînă atunci, că anii pot deveni pentru oameni o simplă convenție...

...Mi-a plăcut numele apei. Se numește Cungrișoara. Dar numele satului m-a mîhnit. Ii spune Vai-de-Ei. Oamenii de pe-aci au obiceiul să pună la poarta casei câte-o cruce...

ce ale acelor cruci. În locul hucăților acelea de lemn puztezi ar fi putut crește în sat oameni vii. Au murit înainte de a împlini un an, sau doi, sau trei...

Caprei, cînd răceau și plîngeau îmbrățișându-le pe copii și trimițându-le în cămășele. Iși făceau spitalul ca lumina ochilor. Așa dădea, în tot ce s-a înfățișat, ceea din inimă, din visurile lor...

Mă năpădese amintirile... Sînt multe, prea multe. Cîcănesc prea tare inimă...

...M-am pomenit anul acesta din nou pe defileul Jiului... Localitatea se numește Valea Sadului. Mă plimb printre stînci și prăpastii cu cițiva tineri. Au vîrsta mea... Nu știu de ce, dar am impresia că sînt tot ceea ce pe care i-am înțîlnit cu zece ani în urmă la locul numit Cornul...

Caprei, cînd răceau și plîngeau îmbrățișându-le pe copii și trimițându-le în cămășele. Iși făceau spitalul ca lumina ochilor. Așa dădea, în tot ce s-a înfățișat, ceea din inimă, din visurile lor...

Mă năpădese amintirile... Sînt multe, prea multe. Cîcănesc prea tare inimă...

...M-am pomenit anul acesta din nou pe defileul Jiului... Localitatea se numește Valea Sadului. Mă plimb printre stînci și prăpastii cu cițiva tineri. Au vîrsta mea... Nu știu de ce, dar am impresia că sînt tot ceea ce pe care i-am înțîlnit cu zece ani în urmă la locul numit Cornul...

O nouă secție de celuloză

În cinstea aniversării a 10 ani de la proclamarea Republicii Populare Romine muncitorii Trăstăului 5 construția din Orșul Stalin au terminat lucrările de construcție a unei secții de celuloză „Alfa”...

Caprei, cînd răceau și plîngeau îmbrățișându-le pe copii și trimițându-le în cămășele. Iși făceau spitalul ca lumina ochilor. Așa dădea, în tot ce s-a înfățișat, ceea din inimă, din visurile lor...

Mă năpădese amintirile... Sînt multe, prea multe. Cîcănesc prea tare inimă...

...M-am pomenit anul acesta din nou pe defileul Jiului... Localitatea se numește Valea Sadului. Mă plimb printre stînci și prăpastii cu cițiva tineri. Au vîrsta mea... Nu știu de ce, dar am impresia că sînt tot ceea ce pe care i-am înțîlnit cu zece ani în urmă la locul numit Cornul...

O nouă secție de celuloză

În cinstea aniversării a 10 ani de la proclamarea Republicii Populare Romine muncitorii Trăstăului 5 construția din Orșul Stalin au terminat lucrările de construcție a unei secții de celuloză „Alfa”...

Cum va fi vremea?

Pentru următoarele trei zile în țară: vremea se menține rece, însă umedă și cu ceață...

Săptămîna cărții... Pe întreg cuprinsul țării, în orase și la sate, librăriile și standurile cooperatiste de difuzare a cărții pun la dispoziția cititorilor noi lucrări literare și științifice aparute în tiraje de zeci de mii de exemplare.

În cliseu: Noua librărie din Bacău e bine aprovizionată cu cărți pe placul oricărui cititor... (Foto: R. COSTIN)

Programul spectacolelor teatrale de la 23 la 29 decembrie 1957

Table listing theatrical programs for various theaters (Operă, Stat, Național, Armatei, etc.) from Dec 23 to Dec 29, 1957. Includes titles like 'Carmen', 'Furta din Catedrală', and 'Domnișoara Nastasia'.

PE TEREN cu un reporter de provincie

Ca să fii sincer, de data aceasta mă dușeam la Hunedoara să-mi văd neamurile. (Am la Hunedoara niște rude din partea nevastă-mii).

Ei, mi-am zis, tot sînt eu la Hunedoara, hai să-mi vizitez și colegii de breasă, de la ziarul hunedorean „Uzina noastră”. Și m-am dus. Era de cu ziuă. Abia au dat reporterii bună dimineața și redactorul șef i-a băgat într-o seară. Of, se chină!

Am intrat și eu în seară; și fac propuneri pentru numărul viitor al ziarului.

„Și-acum pe teren, după date” — a zis redactorul șef. Și a făcut un plan de bătaie: „Tu te duci acolo, tu dincolo...”

Trebuie să las modestia la o parte, pentru cinci minute, și să vă spun că eu, în materie de documentare pe teren, sînt as. Nu gîlesc. Imi cunosc meseria. Știu ce să culeg.

Dar totuși, în acel moment m-a străfulgerat o idee (pentru că n-au trecut alea cinci minute și modestia mai e încă la o parte, să vă spun că am și idei); așa o spun în paranteză. Da, cum zic, m-a străfulgerat o idee și mi-am zis: Ia să mă duc eu cu-n reporter din asta de provincie, să vedem cum se documentează. Ce-aș putea pierde? Zis și făcut. Mi-am ales reporterul cel mai isteț și am pornit cu el.

— Ce-ai de scris? — îl întreb. — Un cursiv. — Despre ce? Care e tema? — Zece ani în familia unui muncitor.

Ascultă, meștere, zic, fi-ai găsit familia despre care trebuie să scrii? — Cu mine poți să vorbești deschis. Trebuie să fie ceva reprezentativ, o familie care... Cum să spun... O familie în care s-a întipărit ceva deosebit... Reporterul trebuie să caute lucruri noi.

— Tovarășe reporter de ziar central (aici mă la pește picior). La noi, la Hunedoara, totul este deosebit. Familia nu mi-am căutat-o și nici nu trebuie s-o caut. În orice caz, ca să intră așa găsi acel deosebit despre care vorbești dumnea-tă... A uite cine mă prelucerează pe mine! Il las în pace.

— Și-acum încotro? — Vreau să trec mai întâi pe la Sfat... Haideți cu mine.

Mă duc cu el. Stai că-l prind eu acum — mi-am zis. Se duce să intre pe presedinte de vreo familie mai... Nu te las din mîna, tovarășe reporter de provincie.

A intrat la vicepresedinte. — Noroc, tovarășe Ciorta. Am nevoie foarte urgent de la dumnea-voastră de o listă cu realizările din ultimii zece ani în domeniul social-cultural din Hunedoara... La 3 vin după ea.

— S-a făcut, tovarășe gazetar. — Sîte să se documenteze junele. (E mai tînră ca mine).

— Și-acum? — Să căutăm familia. Ca să-l încerc, îl opresc. — Stai, ziceai că nu ai nici o ființă precisă? De ce mîi duci spre orașul individualilor? (În Hunedoara s-a ridicat un oraș al celor care și-au făcut case individuale). Acolo-i ușor. Poți să scrii cinei, sute de cursive. Cinci sute de inși și-au făcut case în ultimii zece ani.

— Hai, unde vrei să mergem? — Da, unde vrei să mergem? — Hai, de pildă, la orașul nou. Aștia care stau aici nu sînt proprietari. Să te vadă ce găsești deosebit la ei.

— Inșiși faptul că locuiesc într-un oraș nou este ceva deosebit. Are toate de reporter!

Ne urcăm în cursa „Orașul Muncitoresc” (O. M.). Reporterul de provincie îmi dă lecții.

Uite, tovarășe reporter de ziar central (mă tin în focuri). Și asta-i o realizare.

Mă uit pe ferăstră și văd stadionul „Energia”. Niște clădiri. Într-adevăr, acum cițiva ani nu erau.

— Nu de stadion vorbesc, ci de mașină, de cursa asta. Înainte muncitorii făceau acest drum pe jos.

Aici nu prea a ghicit-o. Cunosc situația mașinilor. Le-a trimis Bucureștii vreo 8-10 mașini, anul trecut dacă nu mă înșel și jumătate din ele sînt pe butuci. Au pus pe mașini oameni necalificați — dar cu carnet de șofer. Cum Lor fi obșnuiți?

Ajungem la orașul nou. Reporterul se îndreaptă spre o casă. Îl opresc.

— Hai dincoace! — Hai!

Trei plăcuțe de alamă cu nume. Trei sonerii. Apăs la întimplare pe cea din mijloc. Citesc tăblița: „Ca-

NICUȚA TANASE

zan Ștefan, jurnalist”. Apare la ușă o femeie. Întrebă: — Cine e? — Oameni buni.

Ne deschide. Îi spunem că sîntem de la ziar. Eu de la ziar central, el de la provincial. Și intrăm.

— Oți fi dumnea-voastră de la ziar, dar de descălțat trebuie să vă descălțați, alfel nu intrați în casă.

Ne-am descălțat și am intrat în dormitor. Reporterul și-a scos notele, a deschis ușa bucătăriei și și-a notat: „Femeia făcea plăcintă cu dovleac. Avea întinsă pe pat o foaie de plăcintă”.

Deștept, umbli la amănunte. A început cu întrebările. — Bucătăria asta cînd v-ați cum-părat-o?

— Anul trecut. — Cu bucătăria a terminat. — Soțul dumitale ce e?

— Mastru la jurnalul 6. — De cînd sînteți în Hunedoara? — Din 1946.

— Cum v-ați decis să veniți aici? — Păi de ce nu veniți dumnea-voastră cînd e Ștefan acasă? El se pricepe să vorbească mai bine. El... — Nu trebuie să știți să vorbești, tovarășe. Povestește-ne ce v-a făcut să veniți aici.

— Eu oi începe să spun, dar povestea e cam lungă și am de făcut plăcintă.

— Spune, tovarășe Cazan. — Păi, foamea ne-a trimis aici. Atunci cînd cu seceta. Întii am vîndut vaca, p-o urmă am vîndut jumătatea de hectar de pămînt care-o aveam. Cu băni luai pe el am cumpărat doi saci de porumb. Și-am mai vîndut și niște foale. P-o urmă mi-a murit și copilul. După aia am pornit-o-n lume. Ne-am luat plapoma și ce-aveam pe noi și am nimerit aici la Hunedoara.

Pun și eu întrebări. — Din ce comună sînteți? — Păi din Cirja, raionul Murgeni.

— Și Ștefan, bărbatul dumitale, cu ce se ocupa înainte, acolo la Cirja? — Prindea și el pește, pescar. — Și-acum ce e? — Mastru la jurnalul 6 mare!

O las în pace. Reporterul nu se lasă. — Și ați găsit toate bine aici? — Bine, păi naiba. Ce, Hunedoara era ca-acum? Păi era noroiu pînă-n git. Ne îmbrăcăm pe bon. Păi știți dumnea-tă, vreo doi ani am stat într-o boxă, la cabanele alea de scinduri, dacă le știți. Și p-o urmă Ștefan, ce-a pătimit și el sîracu’.

— Ce-a pătimit? — Ce-a pătimit? A fost ghiftur. Impingea la ghiștele alea. Mort venea acasă.

Femeia își face cruce. — Bine că l-a scăpat dumnezeu pe oameni de muncă aia.

— Și-acum nu mai sînt ghiște? — Păi nu, că acum încarcă jurnalul automat.

— Și bărbatul dumitale cum a ajuns mastru? — După aia l-a făcut șef de echipă la gîtul jurnalului. L-a fînut acolo ce l-a fînut și l-a făcut ajutor de topitor. P-o urmă prim topitor. C-am și ris de el. Om în toată firea și l-a băgat în școală. Da, l-a băgat într-o școală de maștri, și-acum e mastru.

— Cine l-a băgat în școală de maștri? — Păi, partidul.

Reporterul de provincie se uită prin casă.

— La spune, tovarășe Cazan, mai ai dumnea-tă vreun obiect, vreun lucru cu care-ai venit din Moldova? — Sîte să se documenteze.

— Păi ce să am, nu mai am nimic.

Mi-arunc ochii pe pereți. Văd niște tablouri de familie, o diplomă de frunțas în producție și în colțul din spre răsărit o icoană. Întreb: — Dar icoana asta cînd ai cumpărat-o?

— Asta am cumpărat-o atunci cînd cu pămîntu’. Cînd am luat banii de la Petrace Mocuș. Atunci am cumpărat-o.

Eu doar amănuntul asta mi l-am notat. „Și-a vîndut pămîntul pe doi saci de porumb și o icoană”.

— Dormitorul asta cînd i l-ași luat? — Tot anul’ asta. C-am avut un dormitor d-ala mai teftin, popular, și l-am dat lui soră-mea, Emilia. Că s-a măritat și ea cu un om.

Reporterul se interesează de ficcare lucru. De ficcare obiect.

— Tovarășe Cazan, ia deschide-ne șifonierul ăsta.

E prea de tot reporterul ăsta. Îi numără costumele de haine. Îi numără cămășile, pantofii. Îi inventariază rochiile.

Eu mă așez pe scaun și mă gîndesc cam ce impresie își face femeia asta despre noi. Gazetarii sîntem sau ce naiba? Nici așa să-l deschizi omului șifonierul. Dau cu ochii de un bibelou. De o statuie. E grecescă.

O iau în mîna, o întorc. Porțelan perlat. O fată cu doi cai. Citesc inscripția de pe ea: „Familiarită”.

— Asta de unde e? — Întreb eu. — Din Grecia. — Aveți rude acolo? — Nu, a fost Ștefan al meu luna trecut. În croa... cum naiba-i zice!

— Croazieră! — Așa! L-a trimis în plimbare de la Combinat. Ei au plătit. Îi mai pun o întrebare tovarășe Cazan.

— Tovarășe Cazan, spui că sînteți de zece ani în Hunedoara, nu? Ce v-ați făcut dumnea-voastră în acești zece ani?

Reporterul se uită la mine întrebător. Femeia se uită și ea la fel. — Păi, tot ce vedeți, tot ce ați văzut în sufragerie, în bucătărie, în cămară, în hol, în ăștia zece ani le-am făcut.

— Puțin pentru un prim-topitor, pentru un jurnalist. — Dar noi, tovarășe, de la lingură am luat-o. Nu fi-am spus că doar cu o plapomă am venit și cu ce era pe noi? Păi de-acum încolo ne gîndim să ne facem și noi casa noastră... Mai avem să ne facem multe. Și-o să ne facem. Poate dă dumnezeu să fie și mai bine.

Mi-am notat și asta. Ne-am luat rămas bun și am pornit cu reporterul de provincie spre redacție. În fața sfatului popular m-a lăsat singur și a intrat la vicepresedinte. A ieșit de acolo cu o listă.

— Cu asta ce e? — Uite cîteva realizări din ultimii 10 ani. Iți citeș.

Construcții individuale cu imprumut — 245 apartamente. — Construcții cu resurse proprii — 120 apartamente. Apartamente în O. M. — 1700. — Magazine construite — 9.

Complex restaurant — 1. Spital — 3. Club-cinema — 1. Grup școlar cu 6 pavilioane cu o capacitate de 1500 elevi, cu internat și cantină. — Școală medie O. M. — 1. — Creșă — 3. — Cămine de zi — 2. — Străzi asfaltate și pavate — 134.000 m. p. — Trotuare asfaltate — 35.000 m. p.

— Și cu datele astea ce vrei să faci? — Pentru cursiv... Imi trebuie pentru materialul pe care trebuie să-l scriu.

— Și cum, o să înștri în materialul dumitale tot pomelnicul ăsta? — Sigur.

— Hm, meștere, eu fi-o spun cîntît în fața, de documentat am băgat de seamă că știți să se documenteze, dar de scris mă îndoișez.

— Ce vă face să credeți? — Păi dacă spui că te trec în cursiv, m-am lămurit. Totul e să-i dai cititorului datele astea pe „sest”, să nu boage de seamă. Trebuie să i le arăți cititorului mai pe oculte.

— Cum mai pe oculte? Cum o să oculte? Sînt realizările lor, ale cititorilor mei!

— Ce să mă lungesc vorba, drag cititor. Ai văzut la mine dacă sînt reporter de ziar central. Te-am luat cu rudele, cu șifonierul, cu croaziera și uite unde te-am adus.

Mai las cîteva minute modestia la o parte și zic: — E lucru mare să fii reporter de ziar central! Este?

— Dar n-o fi avînd și „provincialetu” dreptate?

CU STEAGUL VIETII

AL. JEBELEANU

Cînd năvălesc spre tine dinspre mări
Ca pasărea de pradă să te rupă,
Să-ți sfîșie credința cea mai scumpă,
Tu nu-mi bocj pierdut în disperări.

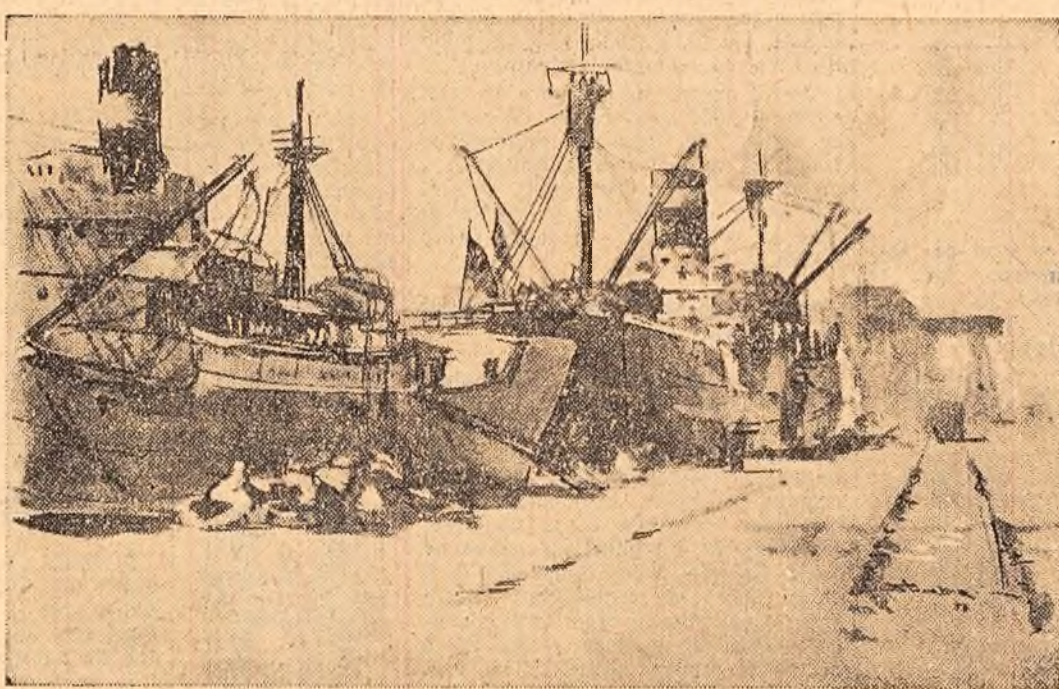
Te vei zdrobi, cînd sovăiești, de stînci,
De dai-napoi te vor izbi în față,
Deci steag îți fă din propria viață
Și-maintenance-ntre-una, chiar pe brînci!

Cînd armele-ți în pulbere-or fi toate
Și singur, părăsit, te resemnezi
Pe culmile nădejzii ai să vezi

Tovarășii cum urcă spre cetate.
Și de-o să picii unde de cei mișei
Iți va rămîne inima-ntr-ai tăl.

GH. IVANCENCO
(Expoziția interregională de pictură, sculptură și grafică).

DIMITRIE ȘTUBEI

Cheul de nord
(Expoziția interregională de pictură, sculptură și grafică).

suri de forță aceasta!... Mii de ochi aprind cetăți — / Mii de oglinzi con-cave-n soare — / Mii și mii de nervi legați / În spasmodică vibrare” (Entuziasm), sau imagini ca „Toamna se-agită cu gleznele vinete-n ploaie / Trupul bătrîn învelindu-și în străden-te de foi” (Baladă) — ca să re-marcu cu ce simț înăscut și cul-tivat al cuvîntului opera, ce sensibilitate și receptivitate ul-mi-mei, iubirea și visurile mele”. (Par-tidul). Eroul său liric îi repugnă pînă la scribă și pînă la dumsă-nie orice compromis, în luptă partici-parea nu poate fi, în plan concret ca și în plan moral, decît absolută.

„Omul comun”, acest poem vast, nefinisat, incomplet publicat — este nese pasaje s-au pierdut — este construit tocmal pe ideea aceasta. Micile lașități „scuzabile”, micile abdicări, corectitudinea inertă, para- van comodității sufletului, sînt in-scrise cu majuscule în sfera trădă-rii. „Omul comun” n-are dreptul la ele, pe acest om comun trebuie să-l frămînte întrebările celorlalți, să-l doară durerea altora, să se scolească personal răspunzător pentru ficcare act al construcției noastre. Labiș constată, odată cu personajul său, că inerția și medio-critatea sînt hidoase.

Labiș care tocmal în „Maturizare” ne spune că lîngă iubire poartă „ura cu un scut”, una feroce tot ce încearcă să împiedice progresul lumii cu care batea inima lui, dușmanii păcii pe care-i blestema, trîntorii „preluși în noua casă”, ca și pe cei furiași din bătaie, din înclă-tare, aranjați tîmhit în papuci calzi ai farișelului leneș, inert, sunind a gol. Lupta lui cu inerția este ast-fel manifestare răspunderilor co- pletoare pe care și le accepta și a unei mari și generoase bogății suf-le-tești.

Modul de existență al lui Nicolae Labiș, starea lui normală, era poe-zia. E destul să te gîndești că nu îm-plinise 21 de ani cînd realizase ver-

suri imperfecte, dar nici un sen-timent mimat, nimic în care să nu-i simți credința pămîntă; precizia tăind în conștiința a verbului său de-curge tocmal din decantările în-delungii în care — responsabil și exi-gent — își limpezise ideea. Iată cum, fără să se fi pierdut vreedată în dis-cuții savante despre modernism, La-biș a fost un poet modern în singu-lar sens rațional al noțiunii — poet al epocii acesteia căreia i s-a dăruit investigîndu-i avid esența și încercînd să-și măsoare cu ea expresia.

A avut iubiri, umbrite dulcea de melancolie: „Pentru ce-ai rămas, iu-bire?” / Rădăcina-a unei flori / Ce s-a destrămat subțire / În petale și vapori” (Marină); a avut zbuciume: „Știu eu, mama și-a zis că mă nasc într-o zodie bună / Și că m-amenit să înving veșnicii și genună / Dar nu știa de pe atunci că în mine o să pună / Suflet pe grav și ră-sunet prea slab...” (Biografie); a fost vesel: „Obșnuiți să chium la che-furi, / Să hohotim și să iubim fe-mei...” (Entuziasm); s-a încinat de pădurea lui: „La stîna mestecau tă-cerea cîinii / Și cif de arzător um-plea pămîntii / Ozonul curs pe pa-tele de vînt” (Idilă); — dar mai pres-de toate, și toate acestea la un loc, și multe altele încă, nu le-a des-părit nici o clipă de marea lui che-mare, de dragostea lui unică: „Eu unu-mi cresc tovarășe cu clocoțul poemei / Totalul vis-ostagului tău să fii?” (Partidului). Nicolae Labiș a fost și a rămas prin creația lui un poet comunist.

În „Confesiuni”, Labiș mărturi-sește — ce repede a trebuit să ne amintim mărturisirea aceasta: — „Sub zenit / Am să fii fericit / Cînd cineva / Descifrîndu-mi litera și inima mea / Va putea fi privit / Rîzînd, ori rînjînd, / Ori plîngînd.” Nicolae Labiș ar putea fi fericit. Poezia lui obligă la atitudine — și aceasta este arta.

EUGEN MANDRIC

Volumul de versuri postume al lui Nicolae Labiș

E un efort dureros să încerc re-zenzarea întregului volum postum al celui care a fost Nicolae Labiș.

Pe drepturile acestea, evident și cu incursiuni diverse, Labiș scria o poezie densă, de idei, cu un foarte greu. Versurile acestea — astăzi cuprinse în volum — prole-ctează un peisaj nu străin celor care cunoșteau poezia lui Labiș, dar, totuși nou, altul. La virsta inspirației febrile, admirabil înzestrat, el se de-lușea vizibil de la un poem la altul. Moartea l-a săgetat dintr-un zbor care, dacă nu s-ar fi dînt, ne-ar fi descoperit noi orizonturi și univer-suri poetice.

Și totuși, părăsindu-ne la numai 21 de ani, Nicolae Labiș a lăsat o substanțială moștenire literară în ro-mine. Partea din creația lui Labiș, de după volumul „Primele iubiri” apărut încă în timpul vieții poetu-lui, se cuprinde în „Lupta cu iner-ția”, rodul, mai ales, al aceluși gene-ros pentru creația sa an 1956, pe care avea să-l sfîrșească tragic. Poezia lui Labiș fiind autentică e și mult prea diversă, cu prea multe implicații, ca s-o putem fixa într-o formulă. Totuși, și fără pre-tenția de a spune totul, am putea stabili că marile direcții ale ul-timelor lui poezii sînt, ca și în „Pri-mele iubiri” — dar cu o rezonanță mai profundă, într-un vers mai dur și mai definitiv copleșit — adevinea fierbinte la idealurile comunismu-lui, puritatea morală pe care o cău-ta în oameni sau le-o cerea cu glas puternic, și natura copleșitoare, soră, pădurile Moldovei mai ales, cu cerbi și căprioare și liniștiți și legende. Abia descoperea dragostea și ma-

rea și amindouă-i sugerau un sbu-cium intens, aproape chinuitor.

Pe drepturile acestea, evident și cu incursiuni diverse, Labiș scria o poezie densă, de idei, cu un foarte greu. Versurile acestea — astăzi cuprinse în volum — prole-ctează un peisaj nu străin celor care cunoșteau poezia lui Labiș, dar, totuși nou, altul. La virsta inspirației febrile, admirabil înzestrat, el se de-lușea vizibil de la un poem la altul. Moartea l-a săgetat dintr-un zbor care, dacă nu s-ar fi dînt, ne-ar fi descoperit noi orizonturi și univer-suri poetice.

„Nărvitul la idei”, poetul nu-și găsea împăcarea decît în tumultul marilor întrebări, în efort și înclă-tare. „Nu-i liniște. Spre vâlce Nir-vane / Nu tind. De ce-ntr-al dra-gostei portic / Eu liniștii să-i ridic litanii / Cînd restul vieții mele nu-i ridic, / Cînd mă-nfierbîntă sbuciu-marea pură / A separării fierului de zgură / Și-a sensului în vorbele ce intr-o formulă. Totuși, și fără pre-tenția de a spune totul, am putea stabili că marile direcții ale ul-timelor lui poezii sînt, ca și în „Pri-mele iubiri” — dar cu o rezonanță mai profundă, într-un vers mai dur și mai definitiv copleșit — adevinea fierbinte la idealurile comunismu-lui, puritatea morală pe care o cău-ta în oameni sau le-o cerea cu glas puternic, și natura copleșitoare, soră, pădurile Moldovei mai ales, cu cerbi și căprioare și liniștiți și legende. Abia descoperea dragostea și ma-

Nicolae Labiș — Lupta cu inerția. (Ed. tineretului).

PETRE BEDIVAN

Pregătiri înainte de șarjă
(Expoziția interregională de pictură, sculptură și grafică)

Despre turiști și turism

• Ce preferințe au turiștii? • O hartă turistică a țării și una a Bucureștiului • Croazieră în Mediterană • Excursii pentru amatorii de vinătoare • Noi itinerarii • Un mare hotel la Mamaia • Cu elicopterul deasupra Deltei Dunării.

Pînă hăi donarste peste mări și țări, în mers veste poporului nostru că știe a primi în ospete. Și aici care au avut puțină să facă popas pe me-leagurile țării noastre au lăudat frumusețile naturii care le-au încântat ochii și realizările poporului român, și nu și-au preocupat vorbele de bine la adresa gazdelor. Dovezi sînt multe. Dintre acestea să luăm una: interesul turiștilor din multe țări față de România. Într-adevăr, în ultima vreme ne-am obișnuit să vedem în cele mai diferite colțuri ale țării grupuri de turiști din toate țările. În dorința de a relata cititorilor noștri o scanta de amanunte în legătura cu activitatea turistică ne-am adresat tov. G. Teodorescu, director general al O.N.T. „Carpai”, punîndu-i câteva întrebări:

Ce ne puteți spune despre activitatea O.N.T. „Carpai”?

— Dacă ar fi să judecăm O.N.T. „Carpai” după ani — a fost înălțat de abia în 1955 — avem de-a face încă cu un... prunc, ne-a spus tov. Teodorescu. Dar lucrurile nu stau chiar așa. Iată câteva date: de la începutul anului și pînă acum, ne-au vizitat țara circa 15.000 de turiști sovietici, cehoslovaci, polonezi, bulgari, maghiari, americani, francezi, austriaci, germani, belgieni etc.

Citeva mii de turiști romini au vizitat și ei numeroase țări. Trebuie să spun că prevederile noastre inițiale pentru anul 1957 în ceea ce privește schimbările de turiști au fost depășite de peste trei ori.

Ce preferințe manifestă turiștii străini în vizitarea țării noastre?

— Despre preferințe se poate spune că, bunăoară, cehii și maghiarii au — după cum e și firesc — o deosebită atracție pentru mare. Sovieticii, germanii și polonezii preferă Valea Prahovei. De obicei noi oferim turiștilor spre alegere mai multe itinerarii. Există însă și posibilitatea de a întocmi unele la cererea excursioniștilor. De asemenea, așa, de pildă, la dorința unor grupuri am organizat vizitarea Porților de Fier.

Si fiindcă tot discutăm despre preferințe vreau să arăt că turiștii romini manifestă un interes deosebit față de Uniunea Sovietică. Aproximativ două treimi dintre turiștii romini solicită vizitarea marii țări prietene de la Răsărit.

Ce părere au turiștii despre felul cum sînt organizate excursiile? Sînt mulțumii?

— Din discuțiile purtate cu ei, din însemnările pe care le-am înregistrat în O.N.T. „Carpai” rezultă că alți itinerarii, cit și descrierile i-au satisfăcut. Asta se poate vedea și din sutele de scrisori de mulțumire ce ne vin. Ar fi însă greșit dacă am socoti că nu mai avem nimic de făcut în ce privește primirea de turiști străini și trimiterarea de turiști romini peste hotare.

V-am ruga să ne vorbiți despre preocupările O.N.T. „Carpai” în legătură cu propaganda turistică.

— Turiștii care intenționează să viziteze o țară vrea să fie, în prealabil, bine informat și șarcina de a-l informa, de a face propagandă turistică, revine nouă. În această direcție noi sîm făcut cîte ceva. Am expediat foarte multe albe, pliante, fotografii. Recent, la un concurs de filme turistice care a avut loc la Bruxelles, am trimis și un film scurt metraj cu imagini turistice din România. Organizatorii noi sînt foarte felițat că au vădit interesul pentru România. Organizații noi sînt foarte felițat că au vădit interesul pentru România.

Cred însă că de un real folos pentru propaganda turistică a R. P. Romine va fi revista, turistică editată pentru străinătate în șase limbi, a cărei apariție o pregătim. De asemenea, am editat o hartă turistică a țării noastre și un plan turistic al Bucureștiului. Ceva mai tîrziu, în

curtul anului 1958, vom edita o mică enciclopedie (de buzunar) turistică, a patriei noastre. Desigur că în ce privește informarea amatorilor de turism se pot face multe. Deocamdată, însă, acestea sînt posibilitățile noastre.

Socotiti incheiată activitatea turistică odată cu venirea iernii?

— Nu! Ne străduim chiar să lichidăm o părere greșită a unora și aume că la noi turismul nu se poate practica iarna. Recent un grup de turiști romini a vizitat Turcia și Grecia. Ceva mai tîrziu vom organiza o croazieră în Mediterană cu vizitarea Italiei, Egiptului. Totodată ne pregătim să primim noi grupe de turiști străini. În acest scop vom deschide la Sinaia o stațiune de iarnă. Ne gîdim în același timp să organizăm excursii speciale pentru turiștii amatori de vinătoare și de alpinism.

Despre proiectele O.N.T. „Carpai” pentru anul viitor ce ne puteți spune?

— În primul rînd ne propunem dublarea activității turistice. În 1958 vom avea noi itinerarii, mai variate decît cele de anul acesta. Așa, de pildă, vom extinde vizitarea deltei, vom organiza excursii pe Dunare. Așă văm am avut o labără cu corul la Mamaia, care prin ineditul ei a plăcut turiștilor. În 1958 vom lărgi această labără, o vom amenaja și mai bine, dîndu-i un caracter mai internațional.

Mulți turiști sovietici, cehi, polonezi și germani și-au manifestat dorința să ne viziteze țara cu automobilele lor proprii. Și acestora le vom organiza primirea. De asemenea vom primi turiști în unele stațiuni balneo-climaterice, pentru cură și tratament.

Pentru anul ce vine vom folosi mult mai intens molonava „Transilvania”, organizînd croazieră alți pentru turiștii străini, cit și pentru cei romini.

În ceea ce privește turiștii romini, există perspectiva lărgirii numărului de țări vizitate în prezent de ei. Este vorba de excursii în China, Albania și alte țări.

Dar această intensificare a activității turistice nu presupune o lărgire a bazelor materiale?

— Fără îndoială că da! Pe litoral, la Mamaia va fi ridicat un frumos hotel cu o capacitate de circa 500 locuri. Hotelul-cabană de la Lacul Roșu cu o capacitate de circa 60 locuri este în construcție. Separat de acestea mai amenajăm unele clădiri în diferite puncte ale țării cum ar fi de pildă un hotel cu restaurant pe litoral.

Parcul nostru de autocare va mai sporii în 1958 cu încă 14. Și pentru că sîntem la capitolul mijloace de transport, nu pot rezista ispitile de a nu vă divulga un mic secret: ne gîdim să achiziționăm un elicopter cu care să organizăm vizitarea Deltei Dunării.

N-ați vrea să ne măl... divulgați și alte „secrete”?

— „Secrete” nu, dar o rugăminte... Avem nevoie de un sprijin mai larg din partea unor sfatiri populare regionale. Mă refer la punerea în valoare a frumuseților naturale din unele regiuni și chiar la amenajarea și înfrumusețarea unor orașe care prezintă interes din punct de vedere turistic. Cred în același timp că n-ar fi deloc lipsit de rentabilitate pentru unele cooperative și organizații comerciale, dacă ar produce și desfășoară o seamă de produse caracteristice, cîntate ca amintiri de turiști.

„Munții Gutînilui, situați în regiunea Baia Mare, oferă turiștilor primelești neabătute. Pentru a da posibilitate vizitatorilor și oamenilor muncii din Baia Mare și Sighet să se bucure și iarna de frumusețile acestei regiuni, de curînd au fost amenajate drumurile de acces la cabana Izvoru. În clișeu: Pirtia de schi își așteaptă sportivii...”

LA ANIVERSAREA unui mare muzician

— Kodály Zoltán a împlinit 75 de ani —

Poporul ungar vecin și prieten sărbătorește în cadrul unui ciclu de concerte festive, ce vor dura o lună, pe compozitorul Kodály Zoltán, care a împlinit de curînd 75 de ani.

Alături de celălalt mare compozitor ungar Bartók Béla, Kodály Zoltán a creat în mai toate genurile muzicale un impuneator număr de compozitii de o deosebită valoare, care-i asigură un loc de cinste în literatura muzicală universală a epocii noastre.

Opera muzicală a lui Kodály constituie un exemplu strălucit al unei creații muzicale care, avînd rădăcinile ei adînc înfipte în muzica populară, exprimă într-o formă eminate națională un conținut adînc uman și general valabil.

La începutul secolului nostru, cînd majoritatea creatorilor muzicii culte ungare s-au rupt de viața poporului și au încetat a continua noblele tradiții ale școlii naționale ungare din secolul trecut, Kodály și Bartók au început marea lor operă de „ulegere și cercetare a muzicii populare ungare pentru ca, pe baza ei, să poată crea o cultură muzicală națională. Iată ce spune în privința aceasta Kodály în lucrarea sa „Muzica populară maghiară”: „Dacă clasicism național înseamnă exprimarea în forma cea mai desăvîșită a sufletului unei națiuni, atunci deocamdată nu găsim altă muzică clasică maghiară decît în cele cîteva mii

componenții ansamblului nu a fost vorba de profesie. Începînd cu Zoltán Borz, conducător artistic, fost zidar, toți interpretii au venit pe scenă direct din fabrici și de pe ogoare. Astfel, Radivoienciu Miodrag este de meserie lăcătuș, Tatarici Mirolad, solistul Lazin Milorad și acordeonistul Popov Radivoi, colectiviști, Ianoș Milan, tractorist la S.M.T., cîntărelele Petrov Margareta și Corfaș Irina, muncitoare textile, etc. Zimbetel fetelor și chiocele fiicălor pe scenă nu sînt un simplu accesoriu actoricesc. Nu! Dansul și cîntecul lor este bucuria profund sinceră a oamenilor scăpați de mizerie și întineric, exprimă recunoștința față de partidul nostru care i-a ridicat la rangul de me, de stăpîn liber al patriei libere.

În al doilea rînd, trebuie menționat că ansamblul are cele mai strîmne legături cu cei pentru care a fost creat. Avînd sediul în Timișoara, el sînt foarte pușin în reședința de reșințe. Turnecele lui duc prin satele sîrbești ale Banatului, unde un public entuziasmat așteaptă cu nerăbdare venirea lui.

Felicitîndu-l pentru ceea ce a arătat în București, urăm Ansamblului sîrb de stat noi succese în strădinițele lui de a ridica tot mai mult arta populară sîrbă și de a contribui tot mai mult la înfrățirea dintre poporul român și naționalitatea conlocuitoare sîrbă.

În primul rînd, nici unul dintre

SPECTACOLUL ANSAMBLULUI SIRB DE STAT DE CÎNTECE ȘI DANSURI

MIRCO JIVCOVICI

Pușin dintre bucureșteni, și nu numai bucureșteni, cunosc condițiile în care a trăit în regimul trecut populația muncitoare sîrbă din țara noastră. Dacă am face abstracție de aspirarea politică și exploatarea economică, dacă ne-am referi numai la aspectul cultural al problemei, el s-ar putea reda în cuvinte pușine dar foarte grele: lipsa totală a oricăror instituții culturale în satele sîrbești, interzicerea manifestărilor culturale în limba maternă, suprimarea oricărei încercări de a forma ansambluri de amatori care să cultive cîntecul și dansurile naționale.

A spune deci, pur și simplu, că înființarea Ansamblului sîrb de stat este un rod minunat al politicii naționale a partidului nostru ar fi prea pușin. Acum vreo trei ani, cînd ansamblul făcea primul său turneu prin satele sîrbești, oamenii plîngeau de bucurie și emoție.

Primul spectacol dat în fața unui public atât de exigent, cum este cel bucureștean, a arătat că tînrul ansamblu a ajuns la o reală maturitate artistică. Ansamblul s-a impus nu numai printr-o interpretare impecabilă și autentică a dansurilor și cîntecelor populare, dar și printr-un program bine ales, bogat și variat. Este greu de apreciat care dintre grupurile ansamblului a sîrbit mai multe aplauze: corul mixt cu grelele suite ale compozitorilor Mocra-

niat și Vlajn, cu „Floarea bănătoană”, o prelucrare de Goian, și cu „Valurile Amurului” a compozitorului sovietic Sokolov, sau grupul de dansatori cu jocurile sîrbești, rominești și ucrainene, sau soliștii vocali și instrumentiști.

Ni se pare totuși că ar trebui relevat în mod deosebit grupul de dansatori. Ușurința executării, eleganța mișcărilor, autenticitatea interpretării, frumoasele costume naționale, perfecta armonizare a cuplurilor — totul incîntă ochul spectacolului.

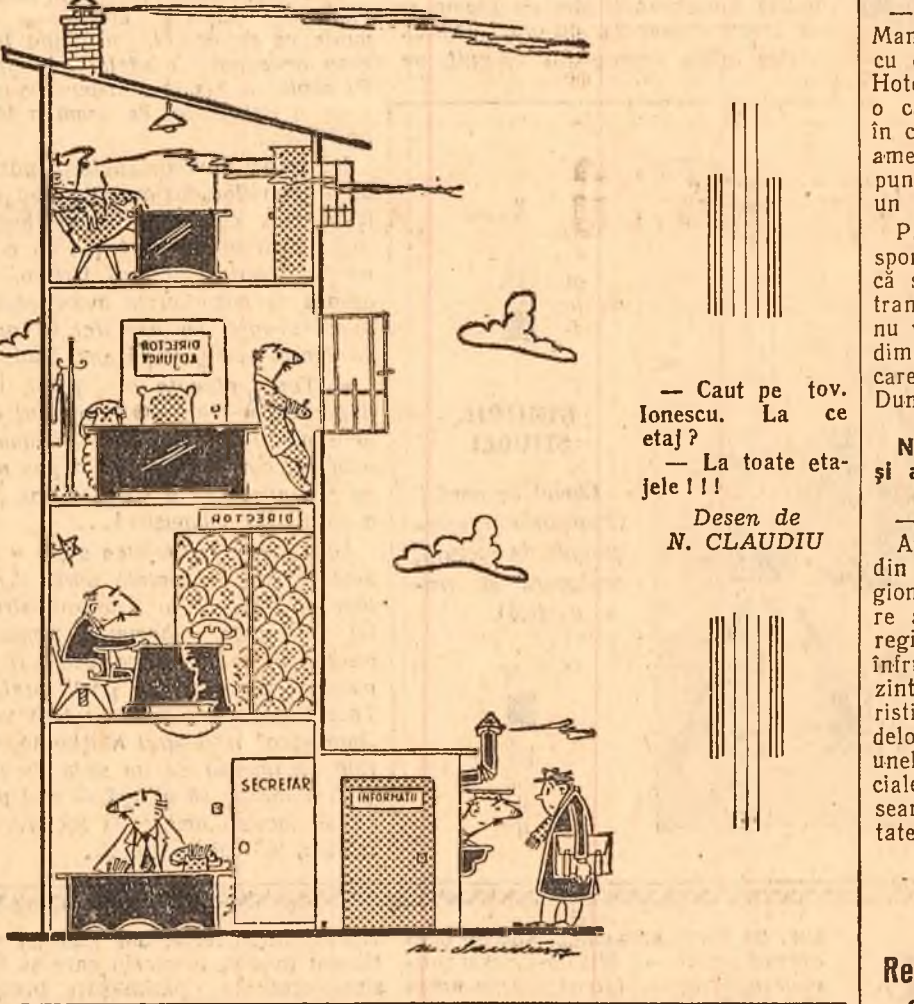
Corul mixt, cu toate că e relativ redus, se distinge printr-o muzicalitate de cîrta valoare și cucereste publicul prin convingere și modestie. Fiecare dintre soliștii își are nota sa personală și toți deopotrivă posedă calități muzicale incontestabile. Mica orchestră de tamburași și acordeoniști a dat spectacolului o notă în plus de specific sîrbesc.

Trebuie evidențiată și conducerea artistică a ansamblului. Ea a depus o muncă entuziasmată, perseverentă, pentru a ridica ansamblul la un nivel care satisface exigențele.

Acesta însă nu este tot ce se poate spune despre ansamblu. Tîn să subliniez două fapte care mi se par semnificative.

În primul rînd, nici unul dintre

„FAMILIUTA”

— Caut pe tov. Ionescu. La ce etaj? — La toate etajele!!! Desen de N. CLAUDIU

Vizitina de CURIOSITĂȚI

BANII ALBI
sînt pentru zile negre. Cantinierul Tudor Boznea de la G.A.S. Piscu Sadovei a pus la o parte 21.340 lei, bani albi din gestul cantinei. Cantinierul Convigișiu Constantin a „albit” și el 18.262 lei. Cantinierul Olaru Ștefan, indivis, nu s-a dat bătut: l-a intrucut cu 25.654 lei, tot bani albi.

Cum vedem, bani albi sînt, și încă prea mulți. Dar unde-s zilele negre? Că ne trage la răspundere proverbul.

SUBLIMA
și zguduitoare a fost dragostea Andromacii pentru soțul ei Hector.

Dovezi? N-avem. Trebuie să ne mulțumim cu ceea ce scrie în Iliada.

Sublimă și zguduitoare a fost dragostea Desdemonei pentru soțul ei Othello.

Dovezi? N-avem. Trebuie să ne mulțumim cu ceea ce scrie Shakespeare.

Rezultatele celui de-al III-lea concurs de artă populară și decorativă

Juriul stabilit pentru premiera celor mai bune lucrări din cele 3.000 trimise la cel de-al III-lea concurs de artă populară și decorativă, organizat de UCCBOM și-a încheiat lucrările.

Cele mai valoroase lucrări sînt din grupele de țesături cu aleșături, împletituri din paie și textile, covoare — și obiecte decorative din textile. Au căpătat cele mai mari premii țesătură din borangic imprimată, trimisă de cooperative, „București”, țesătură pentru confecții cu motive populare trimise de un colectiv de la „Țesător muncitor” București, „Arta Populară” Cimpulung-Muscel și „Textila” Tg. Mureș; obiecte din ceramica negră ale cooperativei „23 August” Miercurea Ciuc, covoarele orientale trimise de „Arta Populară” București, covoarele rominești trimise de „Arta Populară” Craiova și multe alte lucrări.

Au fost stabilite peste 100 premii și mențiuni în valoare de 127.000 lei. Cooperativele care au trimis cele mai valoroase și mai multe lucrări sînt: „Arta Populară” București, „Arta Populară” Cluj și „Arta Casnică” Tismana.

În curînd va apare

Un program lunar al manifestărilor cluburilor din Capitală

Consiliul sindical local București va publica un afiș prin care vor fi popularizate cele mai de seamă manifestări culturale-artistice din bulele întreprinderilor din Capitală. Cetățenii vor avea astfel posibilitatea să cunoască din vreme activitatea formațiilor sindicale și să participe, la alegere, la manifestările și spectacolele care-l interesează.

Uranium din apa de mare

În urma unor cercetări îndelungate, doi oameni de știință sovietici, academicianul Vitali Kuznetsov și Tatiana Akinoeva, de la Institutul de geochimie și chimie analitică al Academiei de Științe a U.R.S.S., au reușit să obțină uranium din apa de mare.

În timpul cercetărilor ei au stabilit de asemenea că uraniumul conținut în apa de mare se concentrează o serie de alte elemente existente în apa de mare — în special cu diferite săruri organice.

Eficiența metodei elaborate de cei doi cercetători a fost verificată asupra apelor din Marea Japoniei și Oceanul Pacific.

Manuscrise inedite ale lui Dumas

65 de manuscrise, dintre care majoritatea inedite, ale lui Alexandre Dumas — autorul cunoscutului roman „Cei trei mușchetari” — au fost descoperite în castelul Kynzovart din Cehoslovacia. Printre manuscrise se numără și o tragedie în versuri intitulată... „Romeo și Julieta”, care pînă astăzi a rămas necunoscută. Documentele au fost găsite într-o grămadă de hîrtii vechi ce urmau să fie arse. Cînd se va termina descifrarea manuscriselor, într-un turn al castelului se va organiza Muzeul Alexandru Dumas.

Combinat cinematografic

Ziarele poloneze relatează că încă în cursul actualului cîincinal (1956-1960) va începe în apropiere de Varșovia construcția unui mare combinat cinematografic — un adevărat orașel al cinematografului.

Planurile prevăd că în acest combinat se vor putea turna anual 25 filme artistice de lung metraj.

REZERVAT PENTRU ALBI

Presă americană relatează că zilele trecute o explozie a unei bombe cu dinamită a distrus aproape în întregime o casă din Birmingham (statul Alabama, S.U.A.), care a fost cumpărată cu cîteva zile înainte de o publicată rezultată că această casă a fost aruncată în aer de rășiti, deoarece negrii „au îndrăznit” să se mute într-un cartier „rezervat” albilor.

Știți că... Sahara — acum 8 mii de ani

Se știe că Sahara n-a fost întotdeauna pustiu, ci a fost cîndva locuită. Timp îndelungat însă, arheologii nu și puteau face o imagine despre viața pe care au dus-o popoarele care au trăit aici cu mii de ani în urmă.

Nu de mult, în masivul muntos Tassili (Sahara Centrală) au fost descoperite minunate picturi murale înfățișînd diferite scene din viața popoare-

lor de mult dispărute de pe aceste meleaguri. Spectaculoase sînt de pînă la aceste picturi a o vechime de aproximativ 8000 de ani și constituie mărunțișuri ale unei înfloritoare culturi a negrilor.

Aceste picturi au fost copiate în mărime și colorat natural și sînt prezentate astăzi în cadrul unei expoziții care se deschis la Muzeul Louvre din Paris.

ÎN CIPRU continuă teroarea instituită de autoritățile britanice. În clișeu: soldați englezi percheziționează civiții în timpul unei razii.

„Idolii” dictatorului venezuelian

În Venezuela au fost puse în circulație monede cu chipul lui Adolf Hitler. Monedele sînt emise de Banca italo-venezueliană din Caracas.

Hitler nu este singurul dictator fascist al cărui cap „improbabil” anonele venezueliene. Pe alte monede ale aceleiași emisii pot fi văzuți Mussolini, mareșalul Petain și criminalul de război japonez, Tojo.

După cum se știe, Venezuela este guvernată de generalul Perez Jimenez, care are foarte multe afinități cu cel amintit.

Contraste din lumea capitalistă

Flica magnatului american Dodge poartă un colier evaluat la 800.000 dolari. Bala milionarului Samuil Insul este făcîtuă cu plăci de aur. Latifundii și palatele familiei Dupont valorează 150.000.000 dolari.

Potrivit datelor furnizate de Congresul american, în anul 1954, un număr de 3.657.000 familii americane și 4.342.000 mînmîștii au avut venit sub 1.000 dolari pe an, dintre care 1.928.000 familii și 2.088.000 ncfamiliiștii au avut un venit sub 500 dolari. Aceasta, în timp ce minimul necesar traiului este socotit la aproximativ 5000 dolari.

IFNI. Forțele patriotice marocane ocupă forțul Titovine de pe teritoriul lîni, evacuat de trupele spaniole.

